

## בש"פ 8005/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

### בבית המשפט העליון

בש"פ 8005/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי לנוער בירושלים  
מיום 21.11.2014 במ"ת 45719-11-14 שניתנה על  
ידי כבוד השופט ר' יעקבי

בשם העורר: עו"ד מוחמד עווד

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי

מתורגמן מטעם בית המשפט: מר אמיר זייבק

### החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 21.11.2014 (כבוד השופט ר' יעקבי), לפיה העורר יוותר  
במעצר עד החלטה אחרת שתינתן לאחר קבלת תסקיר שיוכן על ידי שירות המבחן לנוער לקראת הדיון שנקבע ליום  
1.12.2014.

1. כנגד העורר, קטין כבן 14 שנים הוגש ביום 21.11.2014 כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון תקיפה

עמוד 1

בנסיבות מחמירות ממניע גזעני והיזק בזדון ממניע גזעני. על פי המתואר בכתב האישום ביום 18.11.2014 סמוך לשעה 15:00 הסיע אוטובוס הסעות ממוגן תלמידים יהודים משכונת ראס אלעמוד בירושלים לכיוון בית שרה באבו דיס. העורר ששה בקרבת מקום עם אחרים זרק אבן אל עבר האוטובוס בשל היות הנוסעים באוטובוס יהודים, ופגע באחד החלונות. בהמשך, בדרכו של האוטובוס בחזרה לשכונת ראס אלעמוד זרק העורר אבן נוספת אל עבר האוטובוס ופגע בחלון נוסף. במעשים אלה, כך מתואר בכתב האישום, ניסה העורר לתקוף שלא כדין את התלמידים היהודים מתוך מניע של עוינות ואלימות כלפי הציבור. יצוין כי עוד טרם הגשת כתב האישום, ביום 18.11.2014, נעצר העורר וביום 19.11.2014 הגישה המשיבה בקשה להאריך את מעצרו במסגרת מעצר ימים בשלושה ימים. באותו היום הורה בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט ג' סקפה שפירא) על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בית בשלב זה תוך מינוי אמו ודודו למפקחיו וזאת נוכח גילו הצעיר והעדר עבר פלילי, על אף המסוכנות שעולה ממעשיו. המשיבה הגישה ערר על החלטה זו, שביצועה עוכב בינתיים, בציינה כי לא היה מקום לשחרור העורר, נוכח המסוכנות העולה מן העבירה המיוחסת לו ונוכח העובדה שלאחד המפקחים - דודו של העורר - יש עבר פלילי בעבירה ביטחונית שמונע ממנו מלשמש כמפקח. העורר מצדו הציע מפקח חלופי - דוד אחר - שמבדיקת המשיבה עולה כי אין לו עבר פלילי. בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט ר' יעקבי) קיבל את הערר ביום 20.11.2014 בקובעו כי מעצר העורר יוארך עד ליום 21.11.2014, היום בו על המשיבה להגיש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים, וזאת משום שנכון יותר לבחון חלופות מעצר בשלב שלאחר הגשת כתב האישום, בייחוד בהינתן העובדה שבשלב הראשון לא נמסרו לבית משפט השלום נתונים נכונים אודות המפקחים שהוצעו.

2. ביום 21.11.2014 הוגש כאמור כתב אישום, ובד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים. העורר הסכים לצורך הדיון לקיומן של ראיות לכאורה ומשכך קבע בית המשפט כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות. בית המשפט הוסיף וקבע כי העדיפות היא לשחרורו של העורר בתנאים, ואולם ציין כי יש לבחון חלופות מעצר רק לאחר קבלת תסקיר מעצר אשר יבחן מקרוב עניינים הקשורים באישיותו של העורר ואת החלופות המוצעות. שירות המבחן לנוער התבקש על כן להכין תסקיר מעצר לקראת הדיון שנקבע ליום 1.12.2014 בשעה 15:00.

3. מכאן הערר בו עותר העורר לשחרורו לחלופת מעצר בתנאים מגבילים בטרם קבלת תסקיר שירות המבחן. לטענת העורר אין נשקפת ממנו מסוכנות שלא ניתן לאיינה בחלופה גם בשלב זה, בהדגישו את עברו הפלילי הנקי ואת גילו הצעיר - בן 14 שנים וחודש - ובציינו כי חודש ימים בלבד הפריד בינו ובין שחרורו לאלתר לפי הוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

4. המשיבה סבורה מצידה כי דין הערר להידחות משום שמדובר בהשגה על "החלטת ביניים" של בית המשפט קמא ולא על החלטה אופרטיבית וסופית. בהקשר זה מפנה המשיבה לבש"פ 478/12 אל אעסם נ' מדינת ישראל (23.1.2012) [מצ"ב] שם נקבע לשיטתה כי ערר על החלטת ביניים יתאפשר אך במקרים חריגים ומיוחדים, שהמקרה דנן אינו נמנה עמם. לטענת המשיבה נחיצות התסקיר בעניינו של העורר נעוצה, בין השאר, בעובדה כי אחד המפקחים שהוצע מטעמו הצהיר בפני בית המשפט קמא שהוא נעדר עבר פלילי, דבר שהתגלה בדיעבד כי אינו נכון. בנסיבות אלה, כך טוענת המשיבה, ובשים לב לסיכון הגבוה שנשקף מן העבירה המיוחסת לעורר, יש לדחות את הערר ולאפשר לשירות המבחן לסיים את מלאכתו על מנת שמכלול הנתונים הצריכים לעניין יעמדו בפני בית המשפט קמא טרם מתן החלטה סופית באשר להמשך מעצרו של העורר.

5. בפתח הדיון היום הבהירה באת כוח המשיבה, עו"ד חנאווי, בהגינותה כי החלטת בית המשפט קמא בדבר קבלת

תסקיר בעניינו של העורר הועברה אל שירות המבחן לנוער רק אתמול - 26.11.2014, אף שנתקבלה עוד ביום 21.11.2014 ובשל כך הודיעה קצינת המבחן לבאת כוח המשיבה כי לא ניתן להכין את התסקיר לקראת מועד הדיון שנקבע בבית המשפט קמא ליום 1.12.2014 וכי בדעתה לעתור לדחיית המועד שנקצב להגשת התסקיר באופן שניתן יהיה להגישו רק החל מיום 9.12.2014 ואילך.

6. בהינתן ההתפתחות האמורה בכל הנוגע להכנת תסקיר שירות המבחן לנוער, בהינתן גילו הצעיר מאוד של העורר (14 שנים וחודש אחד) ועברו הנקי, ובהינתן העובדה כי במהלך הדיון היום הציג הסנגור אפשרות לחלופה בבית דודו של העורר - מר יאסר שוויקי, אשר נבדק על-ידי המשיבה ועלה כי אין לו עבר פלילי מכל סוג שהוא, אני מורה בשלב זה על שחרורו של העורר למעצר בית מלא בבית דודו - מר יאסר שוויקי, בראס אל-עמוד. זאת לאחר שהתרשמתי מן הדוד כי הוא מבין את האחריות המוטלת עליו בהשגחה על העורר לאורך כל שעות היממה, במהלך התקופה שעד לדיון שיקבע בפני בית המשפט קמא. מר שוויקי אף הצהיר בפני, לשאלתי, כי הוא יטול לצורך כך חופשה מעבודתו כמחלץ מכוניות של חברת השכרה.

אני מורה אפוא על שחרורו של העורר בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מלא בבית דודו - מר יאסר שוויקי, תעודת זהות: 026159434, בראס אל-עמוד ובהשגחתו לאורך כל שעות היממה.

ב. הפקדת עירבון במזומן בסך 3,500 ש"ח להבטחת קיום תנאי החלופה.

ג. הפקדת ערובה שתיחתם על-ידי הדוד מר יאסר שוויקי, ועל ידי אביו של העורר לתשלום סך של 5,000 ש"ח כל אחד, להבטחת קיום החלופה.

7. בשולי ההחלטה אציין כי ניתן לצפות ששירות המבחן לנוער יעשה מאמץ מיוחד להכין את התסקיר הנדרש ללא דיחוי ואף טרם המועד שאותו ציינה באת כוח המשיבה בדבריה היום. כמו כן, חזקה על בית המשפט קמא כי יקבע בדחיפות דיון בעניינו של העורר.

ניתנה היום, ה' בכסלו התשע"ה (27.11.2014).

שׁוֹפֵט